ATILIM

Yıl 10, sayı 4 (112)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 25 Nisan 1983

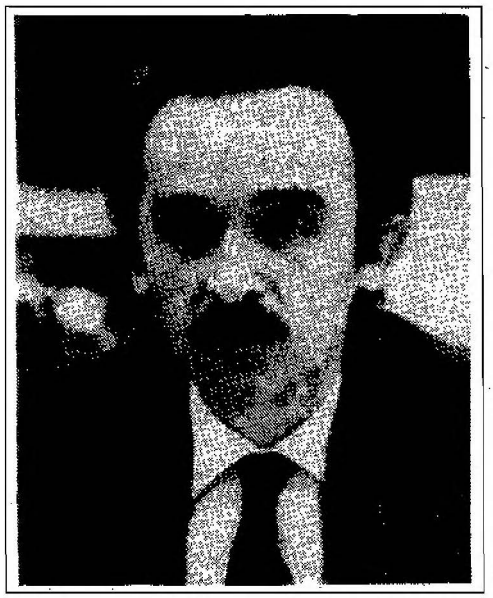
Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ABD ile yapılan SİA Anlaşmasını yırtmak için birleşelim!

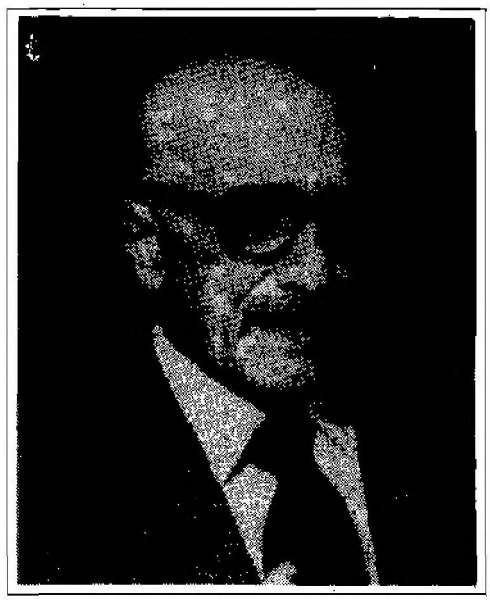
İ.Bilen'in önerisi MK Plenumunda oybirliği ile onaylandı

TKP MK Genel Sekreteri: Haydar Kutlu

Haydar Kutlu: TKP, yeni bir atılımın eşiğindedir.

MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu

Parti Başkanı İ.Bilen

TKP MK'nin Nisan Plenumu, uluslararası ve ülke içi karmaşık durumu, partinin karşı karşıya olduğu çetin görevleri dikkate alarak, Politik Büro adına İ.Bilen yoldaşın yaptığı öneri üzerine, parti yönetimini güçlendirmek amacıyla MK Genel Sekreteri görevine oybirliği ile Haydar Kutlu yoldaşı seçmiştir.

Bilen yoldaş, Politik Büro adına yaptığı öneri konuşmasında, Haydar Kutlu yoldaşın 1974 yılından bu yana parti sıralarındaki çalışmasına yüksek bir değer biçti. Haydar Kutlu yoldaşın, bir komünistte olması gereken yüksek özelliklere sahip olduğunu, İstanbul İl Komitesi sekreterliği, Merkez Komitesi ve Politik Büro üyeliği ve Merkez Komitesi Yardımcı Genel Sekreterliği gibi ağır ve büyük sorumluluk gerektiren tüm görevlerde üstün başarılar gösterdiğini belirtti. Partinin onu, Marksizm-Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine bağlı, güvenilir, alçakgönüllü bir yönetici olarak tanıdığını açıkladı. Bilen yoldaş, Merkez Komitesi Genel Sekreterliği gibi, partinin en yüksek yöneticilik görevini, yeni kuşaktan bir komüniste bırakırken, bu gelişmenin işçi sınıfı ve parti için en sevindirici gelişmelerden birisi olduğunu söyledi.

Bu konuşmadan sonra, Merkez Komitesi üyelerinin öneri üstündeki görüşleri alındı ve yapılan oylamada, Haydar Kutlu yoldaş Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine, Bilen Yoldaş da Parti Başkanlığına seçildi.

Arkası 7. sayfada

Plenum doğrultusunda

TKP'nin 1983 Nisan Plenumu. Bu Plenum, hem dünyada, hem yurdumuzda çok karmaşık, çetin koşullarda geçti. Yayılmacı Amerikan emperyalist çevreleri, NATO elebaşıları biteviye gerginliği bir nükleer çatışmaya dönüştürmek, dünyayı kökünden yıkıma sürüklemek yolunu izliyor. Avrupa'nın göbeğine çok daha yıkıcı, kanatlı, kanatsız roketler yerleştirmeğe çalışıyor.

Türkiye NATO'nun güney kanadı içinde. Pentagon'un, NATO'nun Türkiye'ye baskıları, onu bölgemizde, Yakın Doğu'da, körfezde, özellikle Sovyetlere karşı kullanma çabaları, planları daha da yoğunlaşıyor. Öte yandan, cunta militarizmi güçlendiriyor, bu yoldaki ülkenin ulusal gücünü aşan askersel harcamaları geniş yığınların sırtına daha da bindiriyor. Sonuç: Geniş emekçi yığınların, halkın daha amansız ezilmesi, böylesi bir çığ altında kalmasıdır. Geniş halk yığınlarıyla, bu arada burjuvazinin oldukça geniş bir kesimiyle işbirlikçi, tekelci burjuvazi arasındaki,cuntayla halk arasındaki, üstelik tüm halkımızla Amerikan emperyalizmi ve NATO arasındaki çelişkilerin, uçurumun büyümesidir.

Tüm bu saydıklarımızı Plenum ele aldı, inceledi. Savaşın bu aşamasında partinin izlemesi zorunlu çizgiyi saptadı, bir "Eylem Programı" çıkardı. Bu program TKP'nin Leninci rotası oldu. Her parti örgütü, her parti üyesi buna uymak, onu uygulamak zorundadır.

Bu Plenum'un daha bir sıra özellikleri vardır. En başta, partinin Leninci, ideolojik, politik, örgütsel birliğidir. Tüm kararlar oybirliğiyle alındı. Partiyi ajanlardan, provokatörlerden temizlemek için yiğitçe çaba gösterildi. Daha önemlisi, açık, yapıcı özeleştiri yapıldı. Partiyi her yandan güçlendirmek. Bu yolda, en başta parti yönetimine önem verildi. TKP, dinamik yönetimin elinde dipdiri ayakta, savaşıyor.

TKP, barış ve ulusal demokrasi savaşımında şimdi daha güçlü

TKP MK Plenumu yapıldı.

Plenum, TKP Merkez Komitesi Politik Bürosunun Raporunu görüştü ve gerek uluslararası, gerekse ülkedeki politik gelişmelerin ışığında Partinin önünde duran yeni görevleri saptadı.

Plenum, İ.Bilen yoldaşın, TKP MK Politik Bürosu adına yaptığı öneri üstüne Haydar Kutlu yoldaşı MK Genel Sekreterliğine oybirliği ile seçti. Merkez Komitesi İ.Bilen yoldaşı da Parti Başkanlığı görevine oybirliği ile getirdi.

Plenum, uluslararası gelişmelerden, özellikle ABD emperyalist, harpçi çevrelerin yumuşamayı baltalama ve silahlanma politikasından ülkemizdeki tüm barış güçlerinin duyduğu derin kaygıyı dile getirdi. Şimdi, ABD yönetiminin saldırgan politikasını gemlemek, dünya barışını savunmak görevi, tüm halkların ve halkımızın en önemli sorunudur. Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin yaptıkları barış önerileri, ülkemizin çıkarlarıyla tam bir uyum içindedir.

Plenum, ülkemizin bugün de her

Arkası 7. sayfada

Barış ve ulusal demokrasi için

Nisan ayında toplanan TKP MK Plenumu'nda "Barış ve Ulusal Demokrasi için" başlıklı bir Eylem Programı kabul edildi. Aşağıda, bu Eylem Programının Giriş bölümü yer alıyor:

Türkiye, ekonomisiyle, politikasıyla her alanda çıkmazda... Ülkeyi bu çıkmazdan kurtarmak isteyen güçler amaçlarına ulaşabilirler mi? Halkımızın baş düşmanı olan NATO'ya, ABD emperyalizmine, onunla işbirliği yapan tekelci burjuvaziye, büyük toprak sahiplerine ve tüm bunlarınvurucu gücü olan militarist çevrelere boyun eğdirmek olanaklı mıdır? Halk kendi ülkesinin efendisi olabilir mi? İşsizliğin, sefaletin, toplumsal çürümenin önünü almak, zorbalığı yok etmek, özgür ve mutlu bir yaşam kurmak gerçekleşebilir mi? Türkiye halkı bir nükleer savaşın önlenmesine, barışın korunmasına katkıda bulunabilir mi? TKP, bu sorulara "evet" yanıtını veriyor.

TKP'nin son programı bundan on yıl önce yazıldı. Bu on yıl boyunca, ülkede yapısal ekonomik bunalım derinleşti. Sosyal, politik istikrarsızlık büyüdü. Egemen sınıflar, eski yöntemlerle yönetemez duruma geldi. CHP-MSP koalisyonu; gerici-faşist karması hükümet, CHP hükümeti, yarı-askersel ve açık askersel rejimler birbirini izledi. Ama halkın hiç bir sorunu çözülmedi ve bunalımdan çıkılamadı.

Bugün de, egemenliği görünüşte rakipsiz elde tutan generaller, artık daha uzun süre süngülerin üzerinde erk sürdüremiyeceklerini anlıyorlar. "Demokrasiye geçiş" adı altında, yeni bir gerici, sivil görünümlü militarist-polis rejimine geçmeye hazırlanıyorlar. On yıldan bu yana ülkede devrimci gelişmeleri önlemek için girişilen bu çabaların geleceği yoktur.

Generaller daha şimdiden, attıkları her adımda, yalnız devrimci, sol güçleri değil, artan ölçüde burjuva siyasal güçlerini de karşılarına alıyor, kaçınılmazlıkla askersel rejime karşı muhalefeti genişletiyor ve baskıyı arttırdıkça, bu geniş güçleri birleşmeye zorluyor.

Tüm bunlar, ilerici güçlerin önüne tarihsel olanaklar açıyor. Eğer ilerici güçler birleşir, çok daha geniş politik güçlerle işbirliğini sağlayabilirlerse, Türkiye'nin yazgısını kökten değiştirmek olanaklıdır.

Türkiye'de egemen sınıfların konumlarındaki istikrarsızlık, ne ölçüde artarsa, ABD emperyalizmi ve NATO, ülkemizdeki antiemperyalist, demokratik güçlerin savaşımına karşı o denli amansız saldırıları kışkırtıyor ve egemen işbirlikçi sınıflara o ölçüde her alanda destek oluyor. Bu artan emperyalist karışma, bölgedeki antiemperyalist, devrimci süreçler ilerledikçe daha da yoğunlaşıyor. Şimdi Türkiye, özellikle İran ve Yunanistan'daki gelişmelerden sonra, ABD ve NATO için olağanüstü önem kazandı.

Bu durum, Türkiye'de antiemperyalist, demokratik güçlerin önüne çetin engeller çıkarıyor. Açıktır ki, Türkiye'de devrimci sürecin, ulusal çıkarlar yönünde köklü bir dönemeç almasının önündeki baş engel olan ABD emperyalizminin ve NATO'nun geriletilmesi, dünya çapındaki iki sistem arasında süregelen savaşımla, özellikle barış mı savaş mı savaşımıyla sıkı sıkıya bağlı kalıyor. Bu da bugünkü acılı durumdan kurtulmak isteyen herkesin emperyalizme karşı birleşmesini, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle bağlaşıklık kurmasını gerektiriyor

Şimdi, tüm halkların önünde, toptan yok oluşla sonuçlanacak bir nükleer savaş tehlikesi duruyor. ABD yönetici çevrelerinin izlediği çatışma politikasından kaynaklanan bu tehlike, ancak savaşa karşı, yaşam için öne atılacak en geniş barış güçlerinin ortak çabalarıyla önlenebilir.

Barış ve ulusal demokrasi güçleri açısından, öndeki olanakları kullanmak, çetin engelleri aşmak ve tehlikeleri önlemek için uluslararası koşullar elverişlidir. Günümüz dünyasında emperyalist güçler, sosyalizm, barış,ulusal kurtuluş güçleri karşısında artık üstünlük elde edemezler.

Ülkemizde antiemperyalist, demokratik güçlerin, barış yanlılarının nesnel tabanı son derecede geniştir. Ne ki, barış ve ulusal demokrasi güçleri arasında işbirliği bugün de gerçekleşmemiş, bu güçler milyonlarca emekçiyi savaşıma çekecek olan demokratik bir alternatif yaratmamamışlardır.

İşte tüm bu nedenlerle, TKP Merkez Komitesi Nisan 1983 Plenumu, en geniş barış, demokrasi güçlerinin işbirliğine temel oluşturmak, yığınları eyleme çekmek için, "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlıklı Eylem Programı'nı hazırladı.

Bu Eylem Programı'yla TKP, önüne, dünya barışının savunulmasına katkıda bulunmak, Türkiye'yi bir atom savaşında yok olmaktan korumak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma planını önlemek ve 12 Eylülcü rejime son vermek, ulusal demokrasiyi kurmak amacını koyuyor. Bu amaçlara, sert sınıf savaşımları sürecinde ulaşılabilir.

"Barış ve Ulusal Demokrasi" programının, sosyalizme yolu açacak olan devrimin ilk aşamasının programı olmadığı açıktır. Parti, kendi sosyalist amaçlarını ve bu amaçlara ulaşmanın stratejik yolunu, 1977 yılında toplanan Ulusal Konferansında onayladığı Programı ile ortaya koymuştur.

TKP, kapitalizmi devrimci yoldan ortadan kaldırmayı, sosyalizme geçmeyi programının amacı yapmıştır. Bütünsel bir süreç olan bu devrimin ilk aşaması antiemperyalist, antitekelci halk devrimidir (İleri demokratik devrimdir). Devrimin bu aşamasında burjuva devlet aygıtı parçalanacak, halk erki kurulacak, Türkiye'nin tam bağımsızlığı gerçekleşecek, NATO'dan çıkılacak ve bağlantısız bir dış polltika izlenecek, tekellerin egemenliğine kökten son verilecek, büyük kapitalist çiftlikçilerin ve toprak ağalarının elindeki topraklara el konacak, herkese iş, toprak ve güvenlikli bir gelecek için gerekli köklü dönüşümler gerçekleşecek, ulusal sorun çözülecektir. TKP, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme haklarını savunur, ve gönüllü birliği en iyi sağlayacak, ulusal özerklik de içinde, istemleri destekler. Tüm bu dönüşümler sosyalizme yolu açacaktır.

TKP tüm bu amaçları, istemleri ve ilkesel konumlarını bugün de en geniş yığınlara benimsetmek için çalışmaktan geri durmayacaktır.

TKP sarsılmadan sosyalist amacına doğru yürürken, sınıf savaşımının her evresinde ortaya çıkan yeni koşulları değerlendiriyor, milyonlarca emekçinin somut istemlerini savunuyor. Komünistler, kendi dışlarındaki tüm barış ve ulusal demokrasi güçlerinin savaş kışkırtıcılarına, gericiliğe, cuntaya ve vurgunculuğa karşı savaşımını desteklemekten geri kalmıyor. İşte bu eylem programı, yığınların bugünkü somut istemlerini içeriyor ve işbirliği yapmak istediğimiz politik güçlerin ortak amaçlarını göz önüne alıyor.

Komünistlerin, işbirliği yaptıkları güçler üstünde hegemonya kurmayı, onları kendi istekleri dışında komünist partisinin amaçlarına araç etmeyi düşündükleri yalanı, her zaman yurtsever, demokratik güçleri bölmek amacı taşımıştır. Şurası açıktır kl, bugün birbirinden farklı amaçlara yönelen güçler, Eylem Programı'nda dile getirilen ortak amaçlar için birleşebilirler. Bu ortak amaçlara ulaşıldıktan sonra, hangi adımların atılacağına, dönüşümlerin ne ölçüde derinleşeceğine, yine Türkiye halkı ve işbirliği yapan güçler karar vereceklerdir. Biz içtenlikle şuna inanıyoruz: Bugün bizimle sınırlı amaçlar için yürüyecek olan sosyal, politik güçlerin ezici çoğunluğu, ortak savaş süreci içinde işçi sınıfının konumlarına yaklaşacak, bizimle daha öte devrimci amaçlarda birleşmenin çıkarlarına aykırı olmadığını kavrayacaklardır. Biz bu eylem programımızda yer alan istemlerin hem ulusal ortak çıkarları yansıttığına, hem de işçi sınıfını ve

Arkası 7. sayfada

TKP MK üyesi Deniz Yoldaş Kasım 1982'de işkencede öldürüldü

Deniz yoldaş işçi sınıfının savaşımında yaşıyor

TKP, kuşaktan kuşağa nice komünistin elden ele verdiği, Deniz yoldaşın yere düşürmediği kızıl sancağı daha da yükseltecektir.

TKP suçluların yakasını bırakmayacaktır.

Dayanışmayı güçlendirelim,işkencelere, politik cinayetlere, idamlara karşı protesto eylemini yükseltelim!

Komünistlere, işçilere, tüm halkımıza!

TKP MK üyesi Mustafa Hayrullahoğlu (Deniz) yoldaş Kasım ayında İstanbul'da cuntanın politik polisi tarafından işkence edilerek öldürüldü. Gerici askersel diktatörlüğün bu politik cinayeti Mart ayında öğrenildi. Cellatları onu Kasımpaşa kimsesizler mezarlığına gizlice gömdüler. Ama gerçekte o, partimizin, işçi sınıfımızın, halkımızın bağrında yatıyor. Onun adı emperyalist boyunduruktan, her türlü sömürü ve ezgiden kurtuluş için savaşanların yüreklerinde yanıyor, yanacaktır.

Deniz yoldaş 1948 yılında Diyarbakır'da doğdu. Yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde yaptı. Gençlik yıllarında Amerikan emperyalizmi ve NATO'ya karşı yükselen 60'lı yılların öğrenci hareketine katıldı. Fikir Kulüpleri Federasyonu'nda, Devrimci Doğu Kültür Ocakları'nda çalıştı. Yine bu yıllarda gelişen işçi hareketine bağlandı. TİP'e üye oldu. 1969, Sungurlar işçi direnişine ve o tarihlerdeki bir dizi işçi direnişine katıldı. 1970 yılında 15-16 Haziran işçi gösterilerinin örgütlenmesinde, "Tekel Gerçek" adlı bir fabrika gazetesinin yayınlanmasında aktif rol oynadı.

12 Mart 1971 askeri darbesi ile pek çokları gibi o da, ilk illegal çalışma deneylerini edindi. Çok sayıda devrimciyi 12 Mart teröründen korumakta eşsiz görevler yaptı.

1975 yılında Deniz Yoldaş TKP saflarına katıldı. Değişik düzeylerde İstabul parti örgütlerinde çalıştı.

12 Eylül gerici askersel devirmesinden sonra gericiliğin ağır saldırılarına, fraksiyonculuğa karşı savaşta önemli görevler üstlendi.

Partimiz, onu, parti saflarındaki özverili çalışmalarını, yüksek komünist niteliklerini dikkate alarak Merkez Komitesi üyeliğine seçti. O, tüm savaşımıyla bu sorumlu görevi hak etmiş olduğunu kanıtladı. Partimizin verdiği tüm görevleri ölünceye dek büyük bir özveri ve yetenekle, cesaretle yerine getirdi.

Mustafa Hayrullahoğlu (1948 - 1982)

"Yaşamında olduğu gibi can verirken de partimize güç verdi."

Deniz yoldaş, herşeyi ile kendini partiye adamış örnek bir komünistti. Yoldaşlarıyla kurduğu insancıl, sıcak ilişki onu tanıyanların yüreğinden silinmeyecektir. O, en zor durumda bile çelik iradesinden birşey yitirmeden savaştı. Bundan böyle de o, Marksizm-Leninizm'e, proletarya enternasyonalizmine bağlılığın, parti için, komünizm davası için canını esirgemezliğin, yoldaşça alçakgönüllülüğün, sınıf düşmanına, polise karşı bilinçli direngenliğin canlı bir sembolü olarak aramızda yaşayacaktır.

Halkımızın düşmanları, gerici cunta, polis onu tutuklamakla önemli bir fırsat yakaladığını sandı. Aralıksız saldırı ve tutuklamalara karşın çökertemediği İstanbul parti örgütlerini yok edebileceğini umdu. Ama yiğit yoldaşımız bu oyunu bozdu. O, güçlenmesi için sayısız özveriye katlandığı parti örgütlerimizi canıyla korudu. Ser verdi, düşmana sır vermedi. Komünist onuruna leke sürdürmedi. Deniz yoldaş yaşamında olduğu gibi, can verirken de partimize güç verdi. Egemen burjuvazinin, polisin ve her tür yeminli TKP düşmanlarının çökertmeye çalıştığı Leninci parti birliğini, komünist morali o daha da yükseltti. Şimdi polise düşen her yoldaş kendinde daha yüksek bir direnme gücü bulacaktır. O aynı zamanda, savaşan komünistin partisine bağlılığını kırmak, komünizm idelerine inancı zayıflatmak isteyenlerin önüne güçlü bir kalkan oluyor. O, ölümden korkmadan savaşanların zafere inancını daha da keskinleştiriyor.

TKP, Deniz yoldaşın ölümünden sorumlu olan MİT yöneticilerinin, işkencecilerin, sorgulamacıların, yardakçılarının ve onun ölümünü gizleyenlerin ortaya çıkarılmasını istiyor. Bu politik cinayeti işleyenler ve tüm suç ortakları hakettikleri cezayı bulmalıdır. TKP suçluların yakasını bırakmayacaktır.

TKP MK, Deniz yoldaşın ve gerici cuntanın katlettiği tüm yurtseverlerin yakınlarını, tüm ilerici yurtsever güçleri dayanışmalarını güçlendirmeye, işkencelere, politik cinayetlere, idamlara karşı protesto eylemlerini yükseltmeye çağırıyor.

TKP MK, tüm yoldaşları onun anısına, gerici cuntanın, polisinin, provakatörlerin her tür saldırısına karşı partimizi koruma, parti çalışmalarını her yönüyle güçlendirme seferberliğine çağırıyor. TKP, tüm ilerici gençliği ona layık alma yolunda savaşmaya, partinin, onun Leninci politikasının çevresinde, işçi sınıfının yolunda sımsıkı kenetlenmeye çağırıyor.

TKP bu yiğit savaş eriyle her zaman gurur duyacaktır. Kuşaktan kuşağa nice komünistin elden ele verdiği, Deniz yoldaşın yere düşürmediği kızıl sancağı daha da yükseltecektir.

Nisan 1983

TKP Merkez Komitesi

Nisan Plenumu üzerine

Ali SAİM

Partimizin cunta koşullarındaki üçüncü Merkez Komitesi Plenumu, gerek dünyada, gerekse ülkemizde son derecede karmaşık gelişmeler ortamında yapıldı. Bu nesnel ortama, parti içi sorunlar eşlik ediyordu. Plenumun önünde, başlıca olarak, uluslararası ve ülkedeki somut durumu analiz etmek, partinin eylem çizgisini saptamak, parti içi sorunları, parti birliğini güçlendirerek çözmek görevleri duruyordu. MK Nisan Plenumu, bu görevleri başarıyla yerine getirdi.

Bu yazıda, yalnızca, Eylem Programı üstüne kimi sorunlar ele alınıyor.

Temel saptamalar

"Taktik, diyordu Lenin, sert bir objektiflikle, söz konusu devletteki bütün sınıf güçlerini hesaba katarak (ülkenin çevresindeki devletlerin ve dünya ölçüsündeki devletlerin içindeki sınıf güçlerini de hesaba katarak) ve devrimci hareketlerin deneyini göz önünde bulundurarak, soğukkanlılıkla saptanmalıdır" (1).

MK Plenumu, bu Leninci metodolojiye dayanarak, partimizin bugünkü evredeki politik çizgisini belirledi. "Şimdi TKP, tüm ulusal, ve demokratik muhalefete, tüm halka, şu ivedi görevlerin yerine getirilmesi için birleşme ve eyleme geçme çağrısı yapıyor: Türkiye'yi bir atom savaşında yok olmaktan korumak, ülkemizi ABD'nin jandarması yapma planını önlemek, 12 Eylülcü rejime son vermek ve ulusal demokrasiyi kurmak..." (2).

Eğer MK'nin çizgisini kısaca nitelemek gerekirse şunlar söylenebilir: Bu çizgi, bilimsel ve gerçekçi bir analize dayanıyor, devrimci bir perspektif açıyor ve ilkeli, esnek bir taktik veriyor. Bu çizgide, ulusal görevlerle uluslararası görevler, yakın hedeflerle uzak hedefler, reformlarla devrimci sıçramalar diyalektik bir bütün oluşturuyor. Burada parti çizgisine temel oluşturan belli başlı saptamalar şunlardır:

Birincisi, Türkiye'de egemen sınıflar, on yıllık yakın tarih boyunca, artık, olağan yöntemlerle ülkeyi yönetemez duruma gelmişlerdir. Onların krizi bugün de derinleşiyor. "24 Ocak kararları ekonomik bunalıma son veremedi. Bu politika Türkiye'deki tekelleşme sürecini hızlandırdı, bankalarla bütünleşen bir avuç holdingin küçük ve orta işletmeler karşısında ve hatta bazı büyük burjuva çevrelerin zararına sivrilmesine yol açtı. Tekelci devlet kapitalizmine özgü belirtilerin yeni biçimler altında daha da güçlenmesi sonucunu verdi. Dünya kapitalizminin içine yuvarlandığı yeni bunalım, Türkiye kapitalizminin bağımlı yapısı, üretici güçlerin görece geriliği, emekçilerin alım gücünün düşürülmesiyle iç pazarın daralması ekonomik bunalımı süregenleştiriyor" (3). Uluslararası durumdaki karmaşık koşullar, silahlanma ve yumuşamayı baltalama yönlü emperyalist girişimler bu durum üzerinde daha da yıkıcı etkide bulunuyor. Bu ortamda, "generaller attıkları her adımda, yalnız devrimci, sol güçleri değil, artan ölçüde burjuva siyasal güçlerini de karşılarına alıyor, kaçınılmazlıkla askersel rejime karşı muhalefeti genişletiyor ve baskıyı artırdıkça, bu geniş güçleri birleşmeye zorluyor" (4). Sonuç olarak bu durum, "ilerici güçlerin önüne tarihsel olanaklar açıyor" (5).

İkincisi, buna karşın, "barış ve ulusal demokrasi güçleri arasında işbirliği bugün de gerçekleşmemiş, bu güçler milyonlarca emekçiyi savaşıma çekecek olan demokratik bir alternatif yaratmamışlardır"(6) .TKP ve öteki sol güçler, işçi sınıfının sendikal hareketi ağır kayıplar vermiş, sübjektif etken geçici olarak zayıflamıştır. Bu durumda, Türkiye'nin yazgısını kökten değiştirmek, "eğer ilerici güçler birleşir, çok daha geniş politik güçlerle işbirliğini sağlayabilirlerse" gerçekleşebilir. "MK Plenumunda öne konan görevleri yerine getirmekte tutulacak ana halka, TKP'yi her yönden güçlendirme görevidir" (7).

Üçüncüsü, "barış ve ulusal demokrasi güçleri açısından öndeki olanakları kullanmak, çetin engelleri aşmak ve tehlikeleri önlemek için uluslararası koşullar elverişlidir" (8). Dünya devrimci sürecinin atağı sürüyor. Dünya kapitalizminin genel bunalımı derinleşmeye devam ediyor.

Dördüncüsü, buna karşın, "egemen sınıfların konumlarındaki istikrarsızlık ne denli artarsa, ABD emperyalizmi ve NATO, ülkemizdeki antiemperyalist, demokratik güçlerin savaşımına karşı o denli amansız saldırıları kışkırtıyor ve egemen işbirlikçi sınıflara o ölçüde her alanda destek oluyor. Bu artan emperyalist karışma, bölgedeki antiemperyalist, devrimci süreçler ilerledikçe, daha da yoğunlaşıyor" (9).Bu da gösteriyor ki, ülkemizdeki ilerleme uğrundaki savaşım, iki sistem arasındaki savaşımla, özellikle barış mı savaş mı sorunu çevresindeki sert çatışmayla sıkı sıkıya bağlı kalıyor. Sonuç olarak, "bugünkü acılı durumdan kurtulmak isteyen herkesin emperyalizme karşı birleşmesi, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle bağlaşıklık kurması" gerekiyor (10).

Beşincisi, insanlık, bir termo-nükleer yıkım tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor. Bu tehlike ancak, "savaşa karşı yaşam için öne atılacak en geniş barış güçlerinin ortak çabalarıyla önlenebilir" (11). Bu uğurda savaşmadan hiç bir ilerici güç amacına ulaşamaz.

MK Nisan Plenumunda onaylanan "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlıklı Eylem Programı, işte bu saptamaların temelinde hazırlanmıştır. "Sorun, bütünsel bir süreç olan devrime,onun lik aşamasına nasıl yaklaşılacağı sorunudur. Sorun, ülkedeki güçler oranının ilerici güçlerden yana nasıl değiştirileceği sorunudur" (12).

İki temel görev

Eylem Programımızda, iki temel görev belgileştirilmiştir. Birincisi barış, ikincisi ulusal demokrasi...

Barış için savaşımın başlıca hedefi, tüm güçleri ABD emperyalizminin saldırgan politikasına karşı birleştirmek ve dünya barışının savunulmasına, tüm uluslararası savaş karşıtı güçlerle birlikte katkıda bulunmaktır. Burada söz konusu olan, her şeyden önce, ayrı toplumsal sistemlerle sahip ülkeler arasında -bu arada Türkiye ile sosyalist ülkeler arasında- barış içinde yanyana yaşama ilkesini ardıcıllıkla savunmaktır. Pratikte, bu güncel olarak yeni atom roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine, uluslararası durumu daha da gerginleştirme çabalarına karşı kararlı bir savaşımı gerektiriyor. Böylece TKP, Türkiye halkının en dirimsel çıkarlarını koruduğu kanısındadır.

Bu savaşımın, ülkemiz açısından dolaysız bir diğer hedefi, ulusal bağımsızlığımızla bağdaşmayan ve ülkemizin güvenliğini tehlikeye sokan tüm Amerikan ve NATO dayatmalarını püskürtmek oluyor. Bu da pratikte, cuntanın ABD emperyalizminin dümen suyundaki tüm adımlarına karşı, Çevik Kuvvetler, yeni üsler planlarına karşı savaşımı gerektiriyor.

Ulusal Demokrasiyi gerçekleştirmek, her şeyden önce 12 Eylülcü rejime son vermekle olanaklıdır. Plenum, hem ulusal çapta geniş güçlere dayanacağı ve bir dizi antiemperyalist içerikli görevleri çözeceği için, hem de gerici rejimin baş desteği ve demokrasinin önündeki baş engel emperyalizm ve işbirlikçileri olduğu için, demokrasinin ulusal bir özellik taşıyacağını belirtti. Anlaşılacağı gibi, bu kavramla, Eylem Programında dile getirilen ivedi talepterin tümü kapsanıyor. Böylece önümüze, yalnız cunta rejiminin yerine geçecek bir hükümet değil, barıştan, ulusal bağımsızlıktan, ulusal ekonomiden -yani ekonomik bağımsızlıktan- ve demokrasiden yana bir dizi savaşım hedefi koyuyor.

Onaylanan Eylem Programı, partimizin yürürlükteki programında ortaya konan antiemperyalist, antitekel görevlerin tümünü kapsamıyor.Bununla birlikte, sınıf savaşının ve güçler oranının değişmesi süreci içinde, Eylem Programındaki talepler de değişime uğrayacaktır. Eylem Programı'mızda öngörülen dönüşümlerin derinliği, son çözümlemede, "sava-

şıma katılan güçlerin birlik ve gücüne, TKP'nin tüm bu güçler arasındaki etkinliğine bağlı kalacaktır" (13). Belirli koşullarda, ulusal demokrasi, bütünsel bir süreç olan devrimin antiemperyalist, antitekel aşamasına bir ön basamak oluşturabilir.

Eylem Programında, gerici askersel diktatörlüğe karşı, özü bakımından burjuva demokratik bir rejimden söz edildiği açıktır. Lenin'in çok önceden belirttiği gbi, komünist hareket "burjuva demokratik rejimi, burjuva-feodal mutlakiyet rejimine oranla onayladığını söylemekten hiç bir zaman korkmamıştır ve hiç bir zaman korkmayacaktır" (14).

Komünistler, cuntaya karşıtlık temelinde, farklı amaçlar taşıyan güçlerle birlikte yürüyor. Bununla birlikte Eylem Programımızdaki genel demokratik talepler, büyük burjuvazinin istediği türden sıradan bir burjuva rejiminin sınırlarını aşıyor. Bir başka deyişle, TKP, 12 Eylül öncesine dönüş isteyenlerle arasına bir çizgi çekiyor. Deney, 12 Eylül öncesi rejimin bugünkü gericiliği bağrından doğurduğunu kanıtlamıştır. Ve cuntaya karşı gerçekten savaşım vermek, demokrasiyi tutarlı bir biçimde savunmayı gerektiriyor.

O nedenle Eylem Programı, hangi kılığa girerse girsin cunta rejimine son vermeyi, ulusal demokrasiyi kurmak için zorunlu saymıştır. Kuşkusuz, ancak böylelikle, demokrasiye geçişin halk yığınları için en acısız, en kısa yolu açılmış olacaktır. Öte yandan bu hedef, rejimin, tek tek istemleri kendi manevraları için kullanmasının önünü kesmenin de aracıdır. Cuntanın evrimleştirilmesi, tepeden uzlaşmalar yoluyla yumuşatılması ya bir düştür, ya da geniş halk yığınları açısından en ağrılı yoldur. Hangi yolun seçileceği, ulusal demokrasi güçlerinin birliğine ve yığınların savaşa atılmasına bağlıdır.

En geniş güçleri birleştirmek

MK Plenumu, bu Eylem Programını hazırlamakla, en geniş güçleri birleştirmemiz, yığınları eyleme yöneltmemiz ve burjuvazinin iç çelişkilerinden ulusal ve sınıfsal çıkarlar için yararlanmamız için elimize güçlü bir silah vermiş bulunuyor. Şimdi görev, eylem programını hayata geçirmek için tüm güçlerimizi seferber etmektir.

En geniş güçlerin birleştirilmesinden ne anlıyoruz? Herşeyden önce yığınların arasında sabırlı bir açıklama kampanyası örgütlemeyi... Komünistler şimdi, politik bakımdan olgunlaşmış ileri kesimleri birleştirme görevini, "emekçilerin ve sermaye tarafından sömürülenlerin bütünüyle, özellikle en az örgütlenmiş ve en az eğitilmiş, en ezilmiş ve örgütlenmeye en az yatkın olan" yığınlarla "daha geniş bir cephe" olma (15) göreviyle birleştirmelidirler. Parti elimize, bu Eylem Programını, küçükburjuva aydın çevrelerinde boşuna laf yarışı yapmak için değil, yığınları uyandırmak, birleştirmek ve eyleme geçirmek için vermiştir.

Eylem Programı'nın doğruluğunu sınamanın en iyi yolu, onu geliştirmenin, daha da zenginleştirmenin en iyi yöntemi, programımızı sınıf savaşı içinde, yığınların eyleminde bir araç olarak kullanmak, elde edilen sonuçları sürekli gözden geçirmektir. Bu amaçla, halk hareketinin şu ya da bu kesiminde, sendikalarda ya da gençlik örgütlerinde, kooperatiflerde ya da öteki meslek örgütlerinde çalışan komünistler, hiç zaman yitirmeden eylem programını yaratıcılıkla kendi alanlarına uygulamalı, onu geliştirmeli, özellikle legal ifade etmenin yollarını bulmalıdırlar.

Başka politik partileri, grupları izleyenlerle yapıcı bir diyalog kurmak, onlara örneğin şöyle seslenmek gerekiyor: Sizden kendi partinizi, kendi programınızı terketmenizi istemiyoruz. Sizinle ortak savunduğumuz şu ya da bu talep için işbirliği yapmak istiyoruz. "Evlere, gecekondulara, dost ziyaretlerine" gitmek, "yığınlar arasında daha ileri" belgisiyle hareket etmek, bu günlük çalışmayı aralıksız sürdürmek... İşte küçükburjuva devrim gevezesinin durumuna düşmek istemeyenlerin bugünkü görevi budur.

Özellikle şimdi, sözde siyasal partiler kurulurken, yığınlara sağlam bir pusula vermek büyük önem kazanmıştır. "TKP ne diyor, yeni kurulan göstermelik partiler ne diyor?" Bu soruyu Eylem Programımız temelinde aydınlatmak, gerici burjuva partilerinin iç yüzünü sergilemek gerekiyor. Cuntanın geleceğini söylediği demokrasinin karın doyuran bir ekmek değil, halkı aldatmak, oyalamak için verilen bir Amerikan sakızı olduğunu yığınlara göstermek yaşamsal önemdedir. Dünya Bankasının "yıkılmamak için ekonomiyi öldürün" türünden yeni reçetesiyle, bizim Eylem Programımız arasındaki derin karşıtlık, emekçileri ve bir avuç işbirlikçi asalak sermaye dışında herkesi uyarabilir. Amerikan sözde "yardımı" üstüne kurulan hayallerin boşa çıkması, bizim barış için, silahsızlanma ve yumuşama için öne sürdüğümüz taleplerin en geniş güçlerce benimsenmesine olanak verebilir. Bunları değerlendirmek, her olanaktan halk için, Türkiye'nin geleceği için yararlanmak gerekiyor.

Eylem Programındaki taleplerle, dışımızdaki kimi politik partilerin, grupların programları arasındaki bir çok ortak nokta, yukardan işbirliğini olanaklı kılıyor. Özellikle yurt dışında, tüm legal örgütler arası toplantılarda, her fırsatta, TKP'nin herkesle kendi Eylem Programını görüşmeye, onların programlarını da ele almaya, ortak bir platform yaratmaya hazır olduğunu açıklamalıyız. Hemen bir halk devrimine, ya da sosyalist devrime sıçramak isteyenlere, sabırla, partimizin programında bu amacı benimsediğini anlatmalı, onlara, asıl sorunun böyle bir devrime yolu nasıl açacağımız olduğunu göstermeliyiz. Henüz cuntayı yıkmanın bile zorunluğunu kavrayamayan güçlere, dostça bunun zorunluğunu göstermeli, aynı zamanda onlara, şu ya da bu genel demokratik talep için de ortak savaşıma hazır olduğumuzu anlatmalıyız. Tüm bağlaşıklık yapabileceğimiz parti ve gruplara, komünistlerin içtenliğini, eylem birliğinden yana olduğunu kavratmalı, onların önyargılarını pekiştirecek her türlü dikkatsiz tutumdan kaçınmalıyız. Tüm bunlar cuntayı yıkmanın bugün olanaksız olduğunu sananları da yüreklendirecektir.

Eylem Programı'nı yaratıcılıkla uygulamak, burjuvazinin iç çelişkilerini de dikkatle hesaba katmayı gerektiriyor. Dahası, burjuva politik liderler arasındaki en küçük ayrılıklara özenle yanaşmalı, bunlardan yararlanmalıyız. Lenin, "saf komünizm bakımından, yani soyut, henüz siyasi ve pratik yığın hareketi için olgunlaşmamış komünist hareket bakımından" diyordu, bu tür ayrılıklar, "hafife alınabilir ve hiç bir önem taşımaz. Ama yığınların pratik aksiyonu bakımından bu ayrılıkların pek büyük önemi vardır". "Yığınların pratikte kılavuzu olmak isteyen devrimci, bu ayrılıkları göz önünde tutmayı bilmelidir" (16). Eylem Programı'nda, barış ve demokrasi yanlısı güçlerin bir hükümet kurması sorununda partimiz esnek bir yaklaşım gösterirken sorunu böyle koyuyor. Komünistler, elbette cuntaya karşı savaşan güçlerle birlikte ortak bir hükümet için çalışacaklardır. Ama, hükümete katılmasalar da onlar, "pek alâ diyeceklerdir, önce cuntayı yıkalım, siz hükümeti kurun, biz sizi demokrasi ve barış yolunda yürüdükçe destekliyeceğiz. Ne ki, gelişmeler, komünistler olmadan hiç bir ulusal sorunun köklü bir biçimde çözülemeyeceğini gösterecek, yığınlar er ya da geç bizimle birlikte yürüyeceklerdir".

Partimizi sekter-bölücülerden ayıran temel özelliklerden birisi şöyle özetlenebilir: Sekter, partiyi, sol güçleri ve yurtseverleri bölen, düşman kampını ise birleştiren taktik izleyen kişidir. Komünist ise, parti birliğini güçlendirir, sol güçleri ve yurtseverleri birleştirir, düşman kampını parçalar ve güçten düşürür. Birinci taktik, "aşırı devrimbaz" belgilerle süslüdür. İkinci taktik ilkesel, gerçekçi ve esnektir. Sonuç olarak, biri karşıdevrimci, öteki devrimci bir taktiktir. Lenin bazı komünist partilerini eleştirirken şu saptamayı yapmıştı: "Tek eksiklik, taktiklerde azami esneklik"tir (17). MK Plenumu elimize Leninci bir çizgi vermiş bulunuyor.

Nisan Plenumu, partiyi Haydar Kutlu yoldaşın Genel Sekreterliğindeki MK çevresinde daha sıkı birleştirmekte büyük bir adım oldu. Şimdi parti, MK Plenumu'nda Bilen Yoldaşın

Arkası 7. sayfada

TKP MK Plenumu kararı

Parti düşmanı bir provokatör

TKP MK Plenumu, H.Erdal'ın partiye girişinden bu yana tüm politik yaşamını inceledi ve oybirliğiyle H. Erdal'ın parti düşmanı bir provokatör olduğunu saptadı. Politik Büro'nun H. Erdal üstüne aldığı 22 Kasım 1982 tarihli kararı onayladı ve onu parti üyeliğinden çıkardı.

Bilindiği gibi, 1981 Mayıs'ında TKP'ye karşı yığınsal tutuklamalar başladı. Parti örgütlerimiz ağır kayıplar verdi. TKP MK tutuklamaların böylesine genişlemesinin nedenlerini 1981 Plenumunda tartıştı. Başta konspirasyon kurallarının çiğnendiği, temelinde yönetim ve denetim bozukluklarının yattığı saptandı. Parti yönetimi bunların sorumluluğunu kollektif olarak yüklendi.

H.Erdal tutuklamalara karşı partinin korunmasından, görevi gereği, kişisel olarak da sorumluydu. Kadroları koruma, konspirasyonu güçlendirme yönünde alınan kararları uygulama yolunda da hiçbir ciddi adım atmadığı ortaya çıktı. Bu sorumsuz davranışlarının uyandırdığı kuşkular nedeniyle, genel bir ilk önlem olarak, 1981 MK Plenumunda H.Erdal oybirliğiyle yaptığı işten alındı ve başka göreve verildi.

1981 MK Plenumu parti yönetimini güçlendirme yönünde ilk adımı attı, Yardımcı Genel Sekreter seçti ve Politik Büro'ya tutuklamaların nedenlerini araştırma görevi verdi. Açılan parti araştırması şu sonuçları ortaya koydu:

H.Erdal görevini ve kendine duyulan güveni kariyerist amaçlarla komplocu bir yolda kötüye kullanmıştır. Öte yandan görev alanı dışında da normları çiğneyerek birçok parti örgütü hakkında özel bilgi edinmeye çalıştığı saptandı. Çoğu yığın örgütlerinde deşifre olmuş, bu alanda yeterince sınanmamış, kimisi kuşkulu kişilerle çalıştığı, bunlardan birisinin, H.Sarıca'nın partiye sızan bir polis olduğu anlaşılmıştır. Üstelik, bu kişiden, en gizli alanlarda çalıştırılmak üzere partiden gizli kadrolar aldığı saptanmıştır. Öte yandan H.Erdal, kimi MK üyelerinin, kimi kadro ve parti örgütlerinin aralarında yatay ilişkiler kurulması için çalıştı. O, böylece partide fraksiyon oluşturma yoluyla polise saldırı olanağı açıyordu. Tutuklamaların birbiriyle ilgili olmayan örgütlere bir çırpıda sıçramasının nedenlerinden birisi de budur.

H.Erdal'ın görevi değiştikten sonra her türlü parti belge, araç, gereç ve parasal varlıklarını Politik Büro'ya teslim etmesi gerekiyordu. O herşeyi teslim ettiğini söylemekle birlikte, araştırma sonucunda H. Erdal'ın partiyi aldattığı anlaşıldı. O kendine bağlı kimi yoldaşları, parti mallarını, araç gereçleri, belgeleri, partiden gizlemiş, geçici de olsa kritik bir dönemde partinin özel bir alanda çalışmasını sabote etmiş, kadroların korunmasını zorlaştırmıştı. Plenumda, gizlediği belge araç ve gereçlerin niteliği özel olarak açıklandı.

Parti araştırması, H.Erdal'ın bir Batı Avrupa ülkesinde parti merkezinden kaçırdığı önemli miktarda gizli belge, araç gereç ve malları depoladığını ortaya çıkardı.

Bunun üstüne açılan parti soruşturmasında H.Erdal'dan yanıt istendi. O, bir kez daha partiyi aldatmayı denedi. Ele geçen malzemeleri söz konusu yerde unuttuğunu, başka hiçbir yerde bir şey gizlemediğini açıkladı.

Bu olaydan hemen sonra gene başka bir Batı Avrupa ülkesinde gizlenmiş aynı türden malzeme ele geçirildi.

Suçüstü yakalanmış durumuna düşen H.Erdal, verilen parti görevini bırakıp bir kapitalist ülkeye sığındı. Onun kaçışı, partiye karşı çok daha ağır suçlar işlediğinin ve bunların ortaya çıkmasından korktuğunun kesin kanıtıdır. Böylece partl araştırması ve soruşturması H.Erdal'ın parti düşmanı bir provokatör olduğunu yadsınmaz biçimde ortaya çıkardı.

Batı Avrupa'da bulunan eski tanıdığı parti üyelerini aldatma çabaları iflas etti. H.Erdal Londra'daki, kendisi gibi partiden kovulan Yörükoğlu grubuna katıldı. Bu grubun yayınları arasında üstüste çıkan iki broşürü, H.Erdal'ın parti düşmanı provokatör kimliğini kamuoyunun gözleri önüne seriyor. Bu broşürler yalnız TKP'ye değil, tüm ilerici güçlerin birliğine karşı bir saldırıdır.

"Belgeler" başlıklı broşür, sözde onun parti yönetimiyle görüş ayrılıklarını belgelemek amacı taşıyor. Oysa Politik Büro ve Merkez Komitesi toplantılarında sürekli olarak alınan kararlara oy veren H.Erdal, üstelik parti yönetimiyle görüş ayrılığı olmadığını Atılım'da çıkan üç imzalı yazıda kamuoyuna açıklamıştır. Gerçekte bu broşür hem onun ikiyüzlülüğünü gösteriyor, hem de polise, savcıya, gerici basına "belge" veriyor. Üstüne kendisinin "gizlidir" notunu yazdığı "belge"yi yayınlamasıyla, tutuklu ve bundan böyle tutuklanacak yoldaşları amaçlı olarak gerçek dışı suçlamalarla karşı karşıya bırakıyor. Bu "belge"yle polis, antikomünist propagandaya sahte gerekçeler üretiyor.

Antikomünizm odakları ötedenberi komünist partilerine karşı yürüttükleri yıkıcı propagandayla proleter enternasyonalizmi ve demokratik santralizm ilkelerine saldırıyorlar. Bu odaklar komünist partilerinin ulusal niteliği olmadığını, bağımsız davranamadıklarını, SBKP'nin sürekli bu partilerin içişlerine karıştığını, işine gelmeyenleri likide edip yerine başkasını kurdurduğu, vb. yalanları yayıyorlar. Partilerin iç işleyişleri üstüne de tepeden inme buyruklarla yönetildiklerini, göstermelik kongrelerin yapıldığını, kararların tartışılmadan dayatıldığını vb. iddia ediyorlar. İşte "TKP'mizi yükseltelim" başlıklı, baştan aşağı yalanla, iftirayla örülü ikinci broşür, onun "likidasyon zinciri" tezi, emperyalizmin bu "klasik" antisovyetik, antikomünist anlayışını yansıtıyor. Provokatif, ihbarcı yalanlarla, komik uydurmacaların rasgele sıralandığı metinde, H.Erdal, tüm partiye, partinin tarihine, bugününe, yarınına kara çalmaya yelteniyor. Farkında olmadan kendi fraksiyonculuğunu açığa vuran H.Erdal, partide gruplar olduğu yolunda bayatlamış savları yineliyor. TKP'de gruplar yoktur, olamaz. Grupçuluğa yeltenenler partide kalamaz. Yörükoğlu gibi H.Erdal bu gerçeği şimdi kendi deneyiyle öğrendi. Onun TKP'yi sözde bir grubun ele geçirdiği yolundaki iddiasına ve parti örgütlerini birbirine karşı koyma çabalarına en iyi yanıt, Genel Sekreterin yönetiminde Merkez Komitesi'nin Politik Büro çevresinde gerçekleştirdiği Leninci birliğidir.

Temel sorun, TKP'nin böylesi bir provokatörü sıralarına sızdırmamak için bundan böyle alacağı önlemler, bu deneyden çıkarılacak derslerdir. En önemlisi, parti yönetiminin her alanda politik yönlendiricilliğini güçlendirmek, partide denetim dışı kimseyi bırakmamak, titiz bir kadro politikası uygulamak, kollektif yönetimi ve çelik disiplini sağlamaktır.

TKP, herşeye karşın yaşıyor, savaşıyor. Bu şanlı parti, provokatörlerin iftiralarıyla kirletilemez. O, sayısız yoldaşımızın komünist inancı, partiye bağlılığı, direngenlik ve yiğitliğiyle yükseliyor, yükselecektir.

TKP Merkez Komitesi

TKP MK Genel Sekreteri

Başı 1. sayfada

TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, seçimden sonra yaptığı konuşmada özetle şöyle dedi:

"Değerli yoldaşlar,

"TKP Merkez Komitesi'nin bana gösterdiği güvene, en başta da TKP Parti Başkanı değerli Bilen yoldaşa teşekkür ederim. Bana teslim edilen görevin ne denli onurlu ve o ölçüde ne denli ağır sorumluluk getiren çetin bir görev olduğunu biliyorum. TKP'nin bu en sorumlu yönetim yerinde, partimizin bana vereceği tüm görevleri elimden gelen güçle yapacağıma söz veriyorum.

"Kollektif yönetim, kişisel sorumluluk, her düzeyde aralıksız denetim, tüzük karşısında Genel Sekreterden hücre üyesine kadar herkesin eşitliği, çelik disiplin, kararları çiğneme, savsaklama ve konspirasyonu bozmayla uzlaşmasız savaşım, parti içi eleştirinin önündeki tüm engellerin yıkılması, açıklık, en güvenilir ve en yetenekli olanların en sorumlu görevlere getirilmesi, her düzeyde aralıksız denetim... Partide bu ilkeler tartışmasız ve geçmişten çok daha etkin biçimde egemen kılınacaktır. Bu alanlardaki her türlü zayıflığı gidermek için tüm önlemler alınacaktır.

"Şimdi TKP, yeni bir atılımın eşiğindedir. Bu eşiğin başarıyla geçilmesinin temel ölçütü, partiyi süregiden polis saldırısından korumak; sıralarımızı arındırmak ve pekiştirmek, ideolojik çalışmayı ve parti içi eğitimi güçlendirmek, Plenumun onaylayacağı Eylem Programını yaşama geçirmek, partiyi tüm ulusal sorunların çözümüne belirleyici katkıyı yapacak güce ulaştırmak olacaktır. Tüm bu görevlerin yerine getirilmesinde, partimizin birliği merkezi sorundur. Birliği korumak için titiz, sorumlu çaba harcanmalıdır. Ama artık birlik sözcüğünü büyük harflerle yazmaya son verilmelidir. Birlik, fraksiyoncu-provokatör elemanlara karşı ideolojik ve örgütsel savaşla, kazanılır. Birlik bir kerede değil, her aşamada, her dönemeçte yeniden elde edilmelidir, bu parti yaşamının vazgeçilmez yasallığıdır. Çünkü oportünizm ve döneklik, koşulların her değişmesinde yepyeni kılıklarda karşımıza dikilecektir. Partinin her zayıflık anında, o güne kadar gizlenen provokatörler, ajanlar, bize öldürücü darbeyi indirme hevesiyle, kendilerini kaçınılmazlıkla açığa vuracaklardır. Görüş birliğini sağlayan Politik Büro ve Merkez Komitesi her zaman uyanık olmalı, tüm parti uyanık olmalıdır.

"Bu plenum, gündemine, Erdal'ın hıyaneti üstüne görüşmeyi de alıyor. Bu konuda söylenecek olan, bu provokatörün kişiliği ve suçlarından çok, bu gibilerine karşı alınacak önlemler olmalıdır. Kumaşı biçmeden önce yedi kere ölçmeyi öğrenmedikçe, partide doğru bir kadro politikası izlemek, bu gibi provokatörleri ortaya çıkaran bataklığı kurutmak ve partiyi ajanlara karşı korumak olanaklı değildir. Kumaşın ölçüleceği yer legal ve illegal alandaki uzun savaşım yılları, biçileceği yer ise tertemiz tutulması gereken partimizin organlarıdır.

"Yoldaşlar, sözlerimi yakın savaş arkadaşımız Deniz yoldaşın anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilerek bitirmek istiyorum. O, partimize sürülmek istenen tüm lekeleri, temiz kanıyla yıkayan yoldaşımızdır. Savaşı örnek olsun!"

TKP, barış ve ulusal demokrasi...

Başı 1. sayfada

alanda bir bunalım içinde olduğunu belirtti. 12 Eylül 1980 devirmesiyle erke gelen generallerin şimdiki sözde "demokrasiye geçiş" manevralarını açığa vurdu. Gerçekte onlar parlamenter görünümlü militarist-polis rejimi kuruyorlar. Plenum, cuntanın her alandaki politikasıyla, işkence ve yoğun baskılarla her geçen gün daha geniş politik güçleri karşısına aldığını saptadı. Bu durum, ülkemizde barış ve özgürlük isteyen tüm güçlerin önüne -eğer onlar birleşirlerse- amaçlarına ulaşmak için tarihsel olanaklar açıyor.

Plenum, "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlığını taşıyan eylem programını tartıştı ve onayladı. TKP bugünkü evrede barışı savunmak, Türkiye'yi bir atom savaşından kurtarmak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma planlarını boşa çıkarmak, gerici askersel rejime son vermek ve ulusal bir demokrasi kurmak için, en geniş ulusal demokratik güçlerin işbirliğini gerçekleştirmeyi en ivedi görev sayıyor.

Plenum, tüm bu görevlerin yerine getirilmesinde, partiyi her alanda güçlendirme görevini çözümleyici temel görev olarak saptadı.

MK Plenumu, H.Erdal'ın Partiye karşı işlediği suçları inceledi. Ve oybirliğiyle bu kimsenin parti düşmanı bir provokatör olduğu sonucuna vardı. Plenum, H.Erdal'ı partiden çıkarma kararını onayladı. Ve onun bir süre önce yayınladığı broşürleri, antikomünist propagandaya ve polise malzeme sağlayan, partiye karşı yöneltilmiş yalanlar ve bayağı karalamalar olarak suçladı.

MK Plenumu, MK üyesi Deniz yoldaşın cuntanın cellatlarınca işkenceyle öldürüldüğünü ve gizlice gömüldüğünü kamuoyuna açıkladı. Bu alçakça cinayetin sorumlusu cuntadır. Plenum tüm parti örgütlerini, tüm üyeleri Deniz yoldaşın anısı önünde eğilmeye ve onun uğrunda canını verdiği yüce ülküleri gerçekleştirmek için savaşımı daha da güçlendirmeye çağırdı.

Nisan 1983 TKP MK

Barış ve ulusal demokrasi için

Başı 2. sayfada

halkımızı daha öte devrimci amaçlara yaklaştıracağına, partimizin yakın amacı olan antiemperyalist, demokratik halk devrimi için elverişli ön koşulları yaratacağına inanıyoruz.

Bu görevlerin yerine getirilmesi, kuşkusuz her şeyden önce, işçi sınıfının bilinç ve örgütlülük düzeyinin, savaşkanlığının yükselmesine, bu süreç içinde TKP'nin her alanda güçlenmesine bağlı kalacaktır.

TKP, bu eylem programını, tüm sol güçlerle, demokrasi ve barış güçleriyle, herkesle, her düzeyde tartışmaya, yapılacak önerileri dikkate almaya hazırdır.

Nisan Plenumu üzerine

Başı 4. sayfada

belirttiği gibi, yeni bir atılımın eşiğindedir. Ve eylem programını yaşama geçirmek, bu yolda başarılar elde etmek, 1983 atılımının politik içeriğini oluşturacaktır. Parti Başkanı Bilen yoldaşın önderlik ettiği 1973 atılımının başlıca görevlerini tamamlayan TKP, yeni dönemdeki görevlerin de üstesinden gelecek güçtedir.

---

(1) V.İ.Lenin,"Sol Komünizm" Sol Yayınları s. 67
(2) H. Kutlu yoldaşın TKP 1983 Nisan MK Plenumunda okuduğu Politik Büro Raporu'ndan s. 23
(3) Barış ve Demokrasi İçin Eylem Programı s. 15-16
(4) agy. s.5
(5) agy. s.5
(6) agy. s.6
(7) H.Kutlu. Nisan 83 Plenumu Raporu s. 26
(8) Barış ve ulusal Demokrasi için Eylem Programı s.6
(9) agy. s.5
(10) agy. s.6
(11) agy. s.6
(12) H.Kutlu. Nisan 83 Plenumu Raporu s. 23
(13) agy. s.23
(14) V.İ. Lenin "Burjuva Demokrasisi ve proletarya diktatörlüğü" Sol Yayınlar. Haziran 77. s.13
(15) agy. s. 313
(16) V.İ.Lenin "Sol Komünizm" s. 110-111
(17) agy. s.120

1 Mayıs'ta birleşelim, sesimizi yükseltelim!

Yurttaşlar,

İşçi sınıfının, tüm emekçilerin uluslararası birlik, dayanışma ve savaşım günü 1 Mayıs, kutlu olsun! Generallerin süngüyle yasakladığı 1 Mayıs, çalışan tüm insanların bilincinde, savaşında yaşıyor.

Cunta koşullarında üçüncü kez karşıladığımız bu 1 Mayıs günü Amerikan emperyalizminin saldırgan politikasına, cuntanın zulmüne, yerli ve yabancı bir avuç vurguncu sermayenin sömürüsüne karşı, özgürlük için, barış için, iş, güvenlikli bir yaşam, halk refahı için savaşım günüdür. Bu 1 Mayıs, zindandaki yurtseverlerle, DİSK yöneticileri ve tüm sendikacılarla, sürgündeki tüm ilericilerle, bütün ülkelerdeki işçilerle, ulusal kurtuluş savaşı veren halklarla, Filistin, Lübnan, Nikaragua, El Salvador halklarıyla dayanışma günüdür. Bu 1 Mayıs, dili, mezhebi, politik inancı ne olursa olsun, DİSK'li, Türk-İş'li, sendikasız tüm işçilerin birliğini güçlendirme günüdür.

Birleşip savaşmadan, uluslararası dayanışmayı yükseltmeden, barış ve özgürlük, iş ve mutlu bir gelecek, bağımsızlık ve kalkınma elde edilemez.

Bu yıl, dünya barışı, devletlerarası yumuşama için karar yılıdır. Amerikan yeni atom roketleri, Batı Avrupa'ya yerleştirilirse, Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin barış önerileri gerçekleşmezse, nükleer savaş tehlikesi bizim de kapımıza dayanacak, fabrika bacalarıyla, cami minareleriyle tüm Anadolu uygarlığı, yaşlısı genciyle tüm Türkiye nüfusu, yok olma tehdidiyle karşı karşıya gelecektir. Yaşamak için savaşmak gerekiyor.

Bu yıl, ülkemizde demokrasi ve bağımsızlık için, ekonominin izleyeceği yol için de karar yılıdır. Generallerin istediği türden uydurma partilerle sözde bir demokrasi, gerçekte zorba bir rejimin kurulması önlenemezse, 12 Eylülcü rejime son verilemezse, barış ve demokrasi yanlıları erki ele alamazsa, ülkenin hiç bir ulusal, sosyal sorunu çözülemeyecektir. Ekonomik bunalım daha derinleşecek, Koç'lar, Sabancı'lar, Çavuşoğul'ları her gün yeni bir fabrika, yeni bir banka yutacak, yabancı şirketler varımızı yoğumuzu yok pahasına kapatacak, Dünya Bankası'nın, İMF'nin reçetelerine karşı çıkılamayacak, fabrika yerine süt mandırası, mezbaha, traktör yerine köle gibi insan gücü geçirilecektir. Milyonlarca işsize milyonlar eklenecek, cehaletin, ahlaksal çöküşün önü alınamayacak, sofradaki ekmek her gün biraz daha küçülecektir. Halkın tepesinde efendi, Amerika'nın karşısında köle olan generaller ayakta kaldıkça, Amerikan üsleri genişletilecek, "Çevik Kuvvetler", casusluk uçakları topraklarımıza yerleştirilecek, yeni atom roketleri Anadolu'nun bağrına dikilecek, Türkiye bölgede Amerika'nın ucuz bir jandarması olma onursuzluğuna yuvarlanacaktır.

Şimdi, Türkiye'nin Türk, Kürt sağduyulu her insanı, bu kaygıları duyuyor. Ama, tüm bu tehlikeler önlenebilir, Türkiye'nin kaderi kökten değişebilir. Cuntacı generallerin yolu daralıyor. Onların rejimi çürüyor. Generaller attıkları her adımda, yalnız sol, ilerici güçleri değil, burjuva muhalefetini de karşılarına alıyor. Amerikan yönetiminden başka dostu olmayanlara, halk güvenmiyor. Görünüşteki tüm sessizliğe karşın, artık burjuvazinin sözcüleri bile, gelecekteki patlamalardan duydukları korkuyu açıkça dile getiriyor.

Komünistler, bilinçli işçiler, bugünkü ağır koşullara en uygun eylem biçimlerini 1 Mayıs'ta yaratıcılıkla bulacak, cunta polisine fırsat vermeden, işçilerin, emekçilerin örgütlülük ve savaşım gücünü yükseltecek, yasağa vurulan 1 Mayıs'ta halkın istemlerini dile getirecek, yığınları, geleceğin daha güçlü, sonuç alıcı savaşlarına hazırlayacaklardır.

Yurttaşlar,

Gelecek bizim elimizdedir. Süngüden korkup susan, süngünün kurbanı olur. 1 Mayıs'ta birleşelim, sesimizi yükseltelim!

- Genel politik af!
- Terörist-faşist MHP dışında tüm politik partilere özgürlük!
- Amerikan atom roketlerine, Çevik Kuvvetlere yer yok!
- DİSK ve tüm sendikalar açılsın!
- Grev, toplu sözleşme hakkı, işsizliğe, pahalılığa karşı, çalışan herkese ekonomik, sosyal güvence!

Her şey barış ve ulusal demokrasi için!

Yaşasın 1 Mayıs!

25 Nisan 1983 TKP MK

1 Mayıs belgileri

- Yaşasın 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, savaşım ve dayanışma günü! Selam olsun, diktatörlük altında 1 Mayıs'ı kutlayan işçilere, köylülere, aydınlara, gençlere!
- Nükleer savaş tehlikesine, Amerikan atom roketlerine ve Çevik Kuvvetlerine karşı, cuntayı yıkmak için, barış ve ulusal demokrasi için savaşanlar: TKP sizinle birliktedir!
- Selam olsun cuntanın zindanlarında boyun eğmeyen komünistlere, Türk ve Kürt tüm yurtseverlere! Selam olsun Türkiye halkıyla uluslararası dayanışmayı yükseltenlere!
- Selam olsun DİSK yöneticilerine, tüm tutuklu sendikacılara, sendikal haklar için cuntanın yasalarına, baskı ve yasaklarına karşı savaşanlara!
- Yüksek Hakem Kurulu'nun dağıtılması, 1983 sözleşmelerinin işçilerin özgür iradesi ile yapılması için direnenler: TKP yanınızdadır.!
- Cuntanın baskılarına karşı, demokratik üniversite için, çağdaş, özgür bilim ve sanat için, özgür basın için yılmadan direnenler: TKP vargücüyle sizi destekliyor!
- Selam olsun ilerici yurtsever gençliğimizin yiğit savaşçılarına!
- Selam olsun barışın kalesi Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere, dünya çapında yükselen barış hareketine, emperyalizme, siyonizme, diktatörlüklere karşı savaşım veren halklara! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

★